

Dansk Solistforbund Formandens beretning 2018

Kom maj du søde milde, gør skoven rigtig grøn...

Det er en sang, jeg hvert år glæder mig til at synge. Jeg kan ikke huske hvor længe siden det er, at jeg sidst har glædet mig så meget til at kunne nynne Mozarts dejlige melodi. Men endelig blev det forår!

Det har på mange måder været en lang og kold vinter - og udsigten til lysere tider lod vente på sig. Så meget mere glæder man sig, når det hele endelig springer ud, og varmen trænger sig på. Bøgen er altid - som håbet - lysegrøn, når vi mødes til Generalforsamling i Dansk Solistforbund.

Meget for pengene

Jeg synes, at det har været et godt år for Forbundet. Men det var det første år, hvor vi skulle vænne os til, at tilskuddet fra Gramex "ufordelbare midler", som de hedder nu, nærmest blev halveret. Heldigvis var bestyrelsen forberedt på de nye tider og havde klædt os på til at være mere mådeholdende.

Alligevel mener jeg, at vi har fået rigtig meget ud af de midler, vi trods alt fik tildelt. Mange har fået tilskud eller støtte til forskellige og meget alsidige projekter. Vi har også skullet tage hensyn til, at vi fremover skal tildele mindst 30 % af midlerne til *ikke-medlemmer* af Forbundet.

Solisterier

Solisterierne rundt i landet, er desværre nærmest blevet halveret, men de er stadig altid velbesøgte, og musikhusene og spillestederne er lykkelige for vores besøg. Jeg prøver fortsat på at få så mange af vore medlemmer præsenteret som muligt, og I vil se på det omdelte dokument, at 69 af Forbundets medlemmer har været med i 2018.

Jeg kan godt forstå, hvis nogen af jer synes, at det er længe siden, I har været med, men I må have tålmodighed, og gerne i en e-mail gøre mig opmærksom på, hvis I synes det er for længe siden, I har haft fornøjelsen. Kom også gerne med forslag til nye programmer og solist-kombinationer - det behøver ikke altid, at være mig, der "finder på".

Gode nye lokaler

Forbundets kontor er flyttet ud til DAF i Dronningensgade på Christianshavn. Det er jeg meget, meget glad for. Jeg har fået det dejligste lille kontor for enden af den lange gang, og fra min skrivebordsplads kan jeg se tårnet af Vor Frelzers Kirke. Ja, jeg kan faktisk se lige ind i himlen!

I Dronningensgade er der altid kyndige folk, jeg kan spørge om råd, når der er noget, jeg er i tvivl om. Og det er der indimellem, med alle de nye EU-regler vi efterhånden skal forholde os til. Her er altid mange folk i huset, og forholdene derude er aldeles fine. Mødelokalet, hvor vi holder bestyrelsesmøder, er lyst og venligt, og er med til at skabe en god stemning, når vi mødes.

Og positivt er det naturligvis også, at vi nu kun betaler lidt over halvdelen i husleje, sammenlignet med, da vi var hos DOKS på Vesterbrogade. Kontoret er mindre end der, men jeg har fået arkiveret forbundets papirer på en fin og overskuelig måde. Tove Hyldgaard hjalp mig med flytningen, og vi makulerede en del af de forældede dokumenter og regnskaber. Jeg har også plads til en gæst eller to på mit lille kontor, hvis jeg skulle være så heldig at få besøg. Lad det være en opfordring!

Den levende kunst

Muligheden for at blive underholdt er i vore dage kolossal. Og hvorfor skulle man gå til en koncert eller i teatret, når man kan sidde derhjemme foran sin computer eller sit 55 tommeres TV og zappe imellem mindst lige så mange kanaler?

Svaret kender vi alle sammen, alle os, der har mærket forskellen. Det skal man naturligvis, fordi det giver en langt større oplevelse at være med, lige der hvor det sker - lige nu og her - med levende mennesker på scenen og i orkestergraven! Man har ikke mulighed for at zappe videre til en anden kanal, hvis man et kort øjeblik finder oplevelsen lidt beskeden - men man har til gengæld mulighed for at lade sig påvirke, provokere og følelsesmæssigt røre af det, man oplever, og er jo altid i selskab med andre publikummer, som også enten begejstres eller måske indimellem skuffes.

Men påvirket bliver man altid, og jeg er helt sikker på, at *live*-oplevelsen - for nu at bruge et godt "dansk" udtryk - altid overgår en streaming-kanals mangfoldige tilbud.

Dermed ikke sagt, at de ikke er gode - det er de helt sikkert - men vi har jo altså et godt dansk udtryk, der hedder: *Det var som at være der selv!* Og det må da være opstået, netop fordi man har haft oplevelsen med *at være der selv*.

Kunsten skal bevares

Derfor er det vigtigt, at vi siger fra og protesterer overfor de konstante trusler om besparelser og nedskæringer inden for kulturen! Det begynder jo allerede i folkeskolen. Musikskolerne skal bevares og gerne opgraderes, fordi det jo netop er her, man bliver inspireret til, om jeg så må sige, at komme ind i musikken. Da jeg gik i folkeskolen i 60'erne, var det netop i musik- og sangundervisningen, at jeg fik lysten til at fortsætte i den verden.

Det var, når jeg var med mine forældre til koncerter med Sønderjylland Symfoniorkester, at jeg fik mine første musikalske *aha-oplevelser*, og når vi var i teaterforeningen for at opleve *rigtige* skuespillere og sangere. Det var med til at gøre mig til den, jeg er i dag, og jeg er lykkelig for, at jeg havde forældre, der benyttede sig af de tilbud, der nu var, og at jeg fik muligheden for at opleve det i en tidlig alder.

Mindst lige så afgørende vigtigt er det, at vi fastholder landsdelsorkestrene, og ikke amputerer dem til kammerorkestre uden mulighed for at fremføre de store værker. Og vi skal bevare børneteatrene, egnsteatrene og landsdelsscenerne, og give dem fortsatte muligheder for indimellem at spille de helt store forestillinger. Den slags kræver fortsat støtte og tilskud - ikke nedskæringer eller halve løsninger.

Smertensbarnet Danmarks Radio

Naturligvis er det også vigtigt, at vi bevarer DR - landets eneste statsfinansierede public service-institution – og at de fremover fortsat favner program-valgmulighederne bredt. Men i samme åndedrag må man så spørge: Hvor er udsendelserne med professionelle solister, der optræder for et levende publikum? Dem har vi ikke fået mange af, og der vil i fremtiden sikkert blive endnu færre, hvis ikke DR indser, at *djøfferne* ikke kan underholde befolkningen. Det kan kun professionelle kunstnere.

Det kan ikke undre, at når man hører om høje lønninger og endnu højere aftrædelsesordninger i DR, skaber det en kedelig stemning i befolkningen, og virker som *vand på møllen* hos de vælgere, der helst så det hele privatiseret.

I skrivende stund er der endnu ikke indgået et nyt medieforlig. Lad os håbe, at der kommer mange gode og konstruktive modspil til regeringens oplæg. Og lad os samtidig håbe, at DR's ledelse hurtigt indser, at der skal en grundlæggende anden indstilling til, hvis DR igen skal vinde befolkningens respekt og troværdighed. *Jeg alene*

vide- holdningen duer ikke længere. Og burde vel egentlig aldrig have været gangbar stil.

Interessante møder

Jeg deltager i møder i *Dansk Kunstnerråd*, er tovholder i *Fællesrådet for Udøvende Kunstnere*, sidder i bestyrelsen i *Performex* og er kritisk revisor i *Spil Dansk*. Jeg gør hvad jeg kan, for at gøre vore medlemmer og vores Forbund synligt, og deltager løbende i debatten om kunstnernes situation og vilkår. Jeg er indimellem også medunderskriver af læserbreve, der gerne bliver udformet af advokat Peter Schønning, som vi får til gennemlæsning, tilføjelser, korrektion og evt. underskrivelse, inden det går til pressen.

Det er spændende at få lov til at være med dér, hvor man prøver at præge og videreudvikle situationen for kunstnere, i en tid, hvor mange er under konstant pres fra f.eks. de nye EU-regler og uhyggeligt mange paragraffer, og ikke mindst ophavsrettens truede eksistens, og mangel på accept af denne.

Solisten på papir?

Medlemsbladet *Solisten* udkommer nu tre gange om året. Men det er en dyr omgang i regnskabet for vores Forbund. Inden det er trykt og frankeret, løber det op i ca. kr. 15.000 pr. udgave. Bestyrelsen har derfor drøftet muligheden for at gå digitalt, og fremover kun lade bladet udkomme som e-mail. Vi kunne så få taget en god farvekopi, og sende denne ud til de få medlemmer, der ikke har en e-mailadresse. Bestyrelsen vil under punkt 5 gerne høre jeres mening herom.

Jubilæums-aktiviteter

Solisten årgang 100 udkommer til efteråret som et jubilæumsskrift, og det kunne så evt. være det sidste blad, der bliver trykt.

For vi er jo i et jubilæumsår. 1918 var på mange måder et år, hvor kunstnere forenede sig. *Dansk Artistforbund* og *DPA - Danske Populær Autorer* har allerede fejret deres 100 års jubilæum, og vi i *Dansk Solistforbund* ser meget frem til at gøre det den 28. oktober 2018.

Vi markerer det med en festkoncert i Konservatoriets store sal, og alle medlemmer vil blive inviteret med ledsager, både til koncerten og den efterfølgende reception.

Der vil også blive udbudt billetter til salg til en meget favorabel pris, fordi vi selvfølgelig gerne vil have mange publikummer i salen.

Peter Ettrup Larsen, Tove Hyldgaard, Pernille Schrøder og jeg er i fuld gang med forberedelserne. Det bliver forhåbentlig en uforglemmelig festdag.

Udover koncerten på selve jubilæumsdagen søndag den 28. oktober, arrangerer Forbundet et maraton-solisteri på Borups Højskole den 3. november. Det er den sidste søndag i *Spil Dansk-ugen*, og vi kan derfor få det med i deres arrangementskalender. Her er det Christian Steffensen, Pia Gruwier og Ove Mynderup, der står for forberedelserne. I kommer til at høre meget mere om begge arrangementer i løbet af de næste måneder.

Nye og gamle medlemmer

Lad mig benytte lejligheden til at byde vore nye medlemmer velkommen. Vi har heldigvis fået en del af slagsen, og fra flere forskellige sider af branchen. Det er vi naturligvis rigtig glade for.

Men der er desværre også nogle, der melder sig ud af Forbundet. Det er gerne i januar/februar måned, hvor kontingentet skal betales. Under pkt. 5 har bestyrelsen et forslag til, hvordan vi kan beholde de ældre medlemmer i Forbundet, der måske ikke længere er så kunstnerisk aktive, men har været med i mange år. Dem vil vi gerne bevare som medlemmer.

Vi er i dag 330 medlemmer, og vi vil selvfølgelig gerne være flere.

Masser af taknemmelighed

Tak til bestyrelsen for et godt og konstruktivt samarbejde. Vi mødes otte gange om året, og der er altid en god stemning, og et fælles ønske om, at kunne støtte så mange forskellige projekter som muligt. Vi får rigtig mange ansøgninger, og alle bliver de drøftet og behandlet grundigt, inden vi afgør sagen.

Tak til min næstformand Tove Hyldgaard, som altid stiller sig til rådighed, og har overskud til at hjælpe med både det ene og det andet, når jeg indimellem har lidt for mange bolde i luften. Jeg har sagt det tidligere, og jeg siger det igen: Jeg er tilhænger af kontinuitet, og ser gerne, at bestyrelsen og suppleanterne bliver genvalgt.

Tak til Margit Plambæk, vores bogholder, der sørger for, at alt går rigtigt til, og at alle får tildelt og overført enten støtte eller Solisteri-honorar i tide. Tak også til vores revisor Camilla Damgaard, som har et fint samarbejde med Margit, og altid er ude i god tid.

Tak til Forbundets juridiske rådgiver, Judy Jakobsen, som både jeg og resten af Forbundets medlemmer altid kan regne med, hvis der er noget, nogen er i tvivl om, f.eks. mht. kontrakter, aftaler der er blevet

misligholdt eller tvivls-spørgsmål i det hele taget. Solistlivet er indimellem fyldt med paragraffer og *små bogstaver*, der ikke altid er til at tolke. Så er det godt med en Judy, der kan opklare og rådgive.

Tak til Flemming Leinert, fordi han så trofast passer og vedligeholder Forbundets sommerhuse. Der er stadig få ledige uger til leje.

Tak til min uundværlige IT- og hjemmeside-medhjælper Lars Boye. Selvom Lars ikke længere er i bestyrelsen af Forbundet, er han fortsat min højre hånd og trofaste medhjælper, når det gælder f.eks. hjemmesiden, medlemslister og meget mere. Det er jeg dig meget taknemmelig over, Lars, og håber du har tid og lyst til at fortsætte i mange år endnu.

Det går jo egentlig meget godt

Det er i år fem år siden, at I valgte mig til formand for Forbundet. I de første par år var den post nok noget mere tidkrævende, end jeg havde forudset, men heldigvis havde jeg gode folk omkring mig, der hjalp og støttede mig. Det har jeg heldigvis stadig, og det er jeg meget taknemmelig over. Hvis nogen skulle være i tvivl, så vil jeg bare sige: *Det går jo egentlig meget godt.*

Tak.